

Bruxelles, den 22.10.2012
COM(2012) 609 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om garantier opført på det almindelige budget
Situation pr. 31 december 2011**

{SWD(2012) 347 final}

DA

DA

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	2
2.	Typer af transaktioner, der er dækket af budgettet	2
3.	Udviklingen siden sidste beretning om situationen pr. 30. juni 2011	3
3.1.	Betalingsbalancestøtte til medlemsstater uden for euroområdet.....	3
3.2.	Makrofinansiel bistand.....	3
3.3.	Euratom	3
3.4.	Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme	3
3.5.	Budgetgaranti for EIB's eksterne finansiering	4
4.	Oplysninger om risici dækket af budgettet	4
4.1.	Definition af risiko	4
4.2.	Risikosammensætning.....	5
4.3.	Årlig risiko dækket af budgettet.....	7
4.3.1.	Risiko knyttet til medlemsstaterne	7
4.3.2.	Risiko knyttet til tredjelande	8
4.4.	Risikoudvikling	9
5.	Misligholdelser, aktivering af budgetgarantier og restancer.....	12
5.1.	Udbetalinger over de likvide midler	12
5.2.	Udbetalinger over budgettet.....	12
5.3.	Aktivering af garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande	12
6.	Garantifond for aktioner i forhold til tredjelande.....	13
6.1.	Inddrivelser	13
6.2.	Aktiver.....	13
6.3.	Måbeløb	13
7.	Risikoevaluering: den økonomiske og finansielle situation i tredjelande med den største risiko	13
7.1.	Mål	13
7.2.	Risikovurderingsmetoder	14

1. INDLEDNING

Formålet med denne beretning er at redegøre for kreditrisikoen for Den Europæiske Unions budget som følge af de garantier og lånetransaktioner, der henholdsvis stilles og gennemføres enten direkte af Den Europæiske Union eller indirekte gennem EIB's eksterne mandater.

Beretningen forelægges i henhold til finansforordningens artikel 130, der siger, at Kommissionen *to gange om året skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om situationen med hensyn til budgetgarantier og risiciene i den forbindelse*¹. Beretningen suppleres af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med et sæt detaljerede tabeller og forklarende noter ("arbejdsdokumentet").

2. TYPER AF TRANSAKTIONER, DER ER DÆKKET AF BUDGETTET

De risici, der dækkes af Den Europæiske Unions budget ("budgettet"), hidrører fra en bred vifte af udlåns- og garantitransaktioner, som kan inddeles i to kategorier:

- lån ydet af Den Europæiske Union med makroøkonomisk sigte, dvs. makrofinansiell bistand² i form af lån ("MFA-lån") til tredjelande i samarbejde med Bretton Woods-institutionerne, betalingsbalancelån³ ("BoP-lån") til medlemsstater, der ikke har indført euroen, og som har betalingsbalanceproblemer, lån under den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme ("EFSM")⁴ til medlemsstater, som befinder sig i eller er alvorligt truet af en stærkt urolig økonomisk eller finansiell situation som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over og
- lån med mikroøkonomisk sigte, dvs. Euratom-lån og navnlig Den Europæiske Investeringsbanks finansiering af transaktioner i tredjelande, som er dækket af EU-garantier⁵ ("EIB's eksterne finansiering")⁶.

EIB's garanterede eksterne finansiering, Euratom-låne og MFA-låne er siden 1994 blevet dækket af garantifonden for aktioner til fordel for tredjelande ("fonden")⁷, mens BoP-låne og EFSM-låne dækkes direkte af budgettet.

¹ Den foregående beretning om budgetgarantier pr. 30. juni 2011 findes i COM(2012) 66 og SEC(2012) 15.

² Makrofinansiell bistand kan også ydes i form af gavebistand til tredjelande. For yderligere oplysninger om makrofinansiell bistand, se Kommissionens rapport (KOM(2011) 408 og SEK(2011) 874).

³ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EUT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

⁴ EFSM blev oprettet den 11. maj 2010 ved Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1). Den fungerer på samme måde som betalingsbalancemekanismen, men er tilgængelig for alle medlemsstater, dvs. også medlemsstaterne i euroområdet.

⁵ Tallene vedrørende EIB-mandaterne er vist i tabel A1, og henvisninger til retsgrundlaget er anført i tabel A4 i arbejdsdokumentet.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets nuværende afgørelse nr. 1080/2011/EU af 25. oktober 2011 (EUT L 280 af 27.10.2011, s. 1) om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Unionen og om ophævelse af afgørelse nr. 633/2009/EF dækker perioden 1.2.2007-31.12.2013.

Fonden dækker misligholdelser på lån og lånegarantier, der er ydet til tredjelande eller til projekter i tredjelande. Den blev oprettet for at:

- danne en "likviditetsreserve" med det formål at undgå træk på budgettet, når der ikke eller ikke til tiden betales af på et garanteret lån, og
- skabe et instrument til sikring af budgetdisciplin ved fastlæggelse af en finansiell ramme for udviklingen af EU's politik vedrørende garantier for Kommissionens og EIB's lån til tredjelande⁸.

Hvis tredjelande optages som medlemsstater, er lån til disse lande ikke længere dækket af fonden, og risikoen skal bæres direkte af budgettet. Fonden får tilført midler fra budgettet og skal holdes på et niveau, der svarer til en vis procentdel af de udestående lån og lånegarantier, der dækkes af fonden. Denne procentdel, den såkaldte målsats, er i øjeblikket 9 %. Hvis fonden ikke indeholder tilstrækkelige midler, skal de nødvendige midler dækkes af budgettet.

3. UDVIKLINGEN SIDEN SIDSTE BERETNING OM SITUATIONEN PR. 30. JUNI 2011

3.1. Betalingsbalancestøtte til medlemsstater uden for euroområdet

I løbet af andet halvår af 2011 tilbagebetalte Ungarn 2,0 mia. EUR. Da der ikke blev foretaget udbetalinger, er det udestående beløb under BoP-faciliteten faldet til 11,4 mia. EUR.

Den 12. maj 2011 vedtog Rådet en afgørelse om forebyggende mellemfristet finansiell bistand til Rumænien på maksimalt 1,4 mia. EUR⁹, men der er endnu ikke blevet trukket på dette beløb.

3.2. Makrofinansiell bistand

I anden halvdel af 2011 blev der foretaget to udbetalinger under MFA-lån: 100 mio. EUR til Serbien og 26 mio. EUR til Armenien. Georgien og Rumænien tilbagebetalte henholdsvis 13,5 mio. EUR og 12,5 mio. EUR.

3.3. Euratom

Der blev ikke udbetalt lånebeløb i den periode, som beretningen dækker. De tilbagebetalte beløb bestod af 6,5 mio. EUR fra Bulgarien og 3,8 mio. EUR fra Ukraine.

⁷ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande (kodificeret udgave), "garantifondsforordningen" (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

⁸ Skønt de eksterne risici i sidste ende er dækket af EU-budgettet, fungerer garantifonden som et instrument, der beskytter EU-budgettet mod betalingsmisligholdelser. For en omfattende beretning om fondens virke, se KOM(2010) 418 og det ledsagende arbejdsdokument (SEK(2010) 968).

⁹ Rådets afgørelse 2011/288/EU af 12. maj 2011 om forebyggende mellemfristet finansiell EU-bistand til Rumænien (EUT L 132 af 19.5.2011, s. 15).

3.4. Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme

I anden halvdel af 2011 blev der udbetalt 2,5 mia. EUR og 7,6 mia. EUR til henholdsvis Irland og Portugal.

Rådet besluttede i oktober 2011 at forlænge lånenes løbetid og med tilbagevirkende kraft mindske rentemarginalen på lånene til Irland¹⁰ og Portugal¹¹.

Som led i krisehåndteringen er der blevet indført to andre mekanismer, som dog ikke indebærer nogen risiko for budgettet:

- *den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF¹²)*, der er garanteret af de deltagende medlemsstater på pro rata-basis, og
- *den græske lånefacilitet¹³*, som finansieres via bilaterale lån fra de øvrige medlemsstater i euroområdet og administreres centralt af Kommissionen.

3.5. Budgetgaranti for EIB's eksterne finansiering

Inden for rammerne af det eksterne mandat for 2007-2013 voksede antallet af nye låneaftaler med 10 % i første halvdel af 2011 og androg 1 745 mio. EUR. Der blev i den periode, som beretningen dækker, udbetalt lån på i alt 1 381 mio. EUR. Det samlede udbetalte lånebeløb inden for rammerne af det eksterne mandat var således 8 561 mio. EUR pr. 31. december 2011, hvilket er en stigning på 19 % i forhold til den 30. juni 2011.

4. OPLYSNINGER OM RISICI DÆKKET AF BUDGETTET

4.1. Definition af risiko

Risikoen for budgettet stammer fra udestående kapital og renter i forbindelse med garanterede transaktioner.

I denne beretning er der brugt to metoder til at vurdere risiciene for budgettet (enten direkte eller indirekte via fonden):

- "Den samlede risiko, som er dækket" er baseret på summen af den samlede udestående kapital for de berørte transaktioner på en given dato, inkl. påløbne renter¹⁴.
- Budgetmetoden, der defineres som "den årlige risiko for budgettet", er baseret på beregningen af det maksimale beløb, som EU ville skulle udbetale i et finansår, såfremt alle garanterede lån blev misligholdt¹⁵.

¹⁰ Rådets afgørelse 2011/682/EU af 11. oktober 2011 (EUT L 269 af 14.10.2011, s. 31).

¹¹ Rådets afgørelse 2011/683/EF af 11. oktober 2011 (EUT L 269 af 14.10.2011, s. 32).

¹² For nærmere oplysninger om EFSF: <http://www.efsf.europa.eu/about/index.htm>

¹³ Den græske lånefacilitet - ECFIN - Europa-Kommissionen:
http://ec.europa.eu/economy_finance/eu_borrower/greek_loan_facility/index_en.htm

¹⁴ Jf. tabel 1 i beretningen.

4.2. Risikosammensætning

Indtil 2010 hang den maksimale risiko i form af de samlede udestående beløb hovedsagelig sammen med lån til tredjelande. Finanskrisen i 2011 har haft alvorlige konsekvenser for medlemsstaternes offentlige finanser, hvilket har ført til en stigning i EU's långivningsaktiviteter for at tilgodese det øgede behov for offentlig finansiering.

Som følge heraf har risikosammensætningen ændret sig. Pr. 31. december 2011:

- vedrørte 67 % af det samlede udestående garanterede beløb lånoptagelse i forbindelse med lån til medlemsstater, der dækkes direkte af budgettet (45 % pr. 31.12.2010)
- vedrørte 33 % af det samlede udestående garantibeløb lånoptagelse og udlånstransaktioner i tredjelande, som i første omgang er dækket af garantifonden for aktioner til fordel for tredjelande ("fonden"), mens de udgjorde 55 % pr. 31.12.2010.

¹⁵ Med henblik på denne beregning antages det, at tilbagebetalingen af misligholdte lån ikke fremrykkes, så der er kun taget hensyn til forfaldne betalinger (se også tabel 2 og 3 i beretningen og tabel A2 i arbejdsdokumentet).

Den samlede risiko dækket af budgettet pr. 31. december 2011 fremgår af tabel 1 nedenfor.

Tabel 1: Samlede udestående beløb dækket af budgettet pr. 31. december 2011 (mio. EUR)				
	Udestående kapital	Påløbne renter	I alt	%
<u>Medlemsstater*</u>				
Makrofinansiel bistand	25	0	25	<1 %
Euratom	404	4	408	1 %
BoP	11 400	225	11 625	18 %
EIB***	2 965	26	2,991	5 %
<u>EFSM</u>	28 000	344	28 344	44 %
<u>Subtotal medlemsstater</u> -	42 794	599	43 393	67 %
<u>Tredjelande**</u>				
Makrofinansiel bistand	565	5	570	1 %
Euratom	43	0	43	<1 %
EIB***	20 466	156	20 621	32 %
<u>Subtotal - tredjelande</u>	21 074	161	21 234	33 %
I alt	63 868	760	64 628	100 %
<p>* Denne risiko dækkes direkte af budgettet. Den inkluderer også MFA-lån, Euratom-lån og EIB-lån ydet forud for EU-tiltrædelsen.</p> <p>** Denne risiko dækkes af fonden.</p> <p>*** Omkring 82 % af EIB's udlån (udlån til stater og deres underenheder) er dækket af en totalgaranti, mens EIB's øvrige transaktioner kun er dækket mod politiske risici.</p>				

Tabel A1, A2, A3 og A4 i arbejdsdokumentet indeholder mere detaljerede oplysninger om disse udestående beløb, især med hensyn til loft, udbetalte beløb eller garantisatser.

Det samlede udestående beløb i hovedstol og renter, der er dækket af budgettet, steg markant til 64,63 mia. EUR, dvs. med 17,6 % i forhold til situationen den 30.6.2011.

Denne stigning skyldes primært:

- udbetalingen af 10,1 mia. EUR under EFSM (2,5 mia. EUR til Irland og 7,6 mia. EUR til Portugal)
- EIB's nettoudbetalinger til tredjelande steg med 2,45 mio. EUR i andet halvår af 2011.

4.3. Årlig risiko dækket af budgettet

For 2012 kan budgettet (enten direkte eller via fonden) dække 3,782 mia. EUR¹⁶, som repræsenterer den del (hovedstol og renter) af det samlede udestående beløb pr. 31. december 2011, som forfalder i denne periode. Heraf dækker medlemsstaterne de 1,769 mia. EUR (47 %). Tabel A2 i arbejdsdokumentet indeholder nærmere oplysninger om vægtningen af hvert enkelt land i den samlede risiko, som er dækket.

4.3.1. Risiko knyttet til medlemsstaterne

Risikoen knyttet til medlemsstaterne vedrører:

- a) EIB-lån og/eller MFA og/eller Euratom-lån ydet før EU-tiltrædelsen
- b) lån ydet under BoP-faciliteten og
- c) lån ydet under EFSM-ordningen.

¹⁶ Svarende til de skyldige beløb i 2012 (af de samlede udeståender pr. 31. december 2012) og forudsat, at de misligholdte lån ikke fremrykkes (jf. tabel A2 i arbejdsdokumentet).

Tabel 2: Rangordning af medlemsstaterne efter den maksimale risiko for budgettet i 2012 (mio. EUR)

Rangorden	Land	Lån	Maksimal risiko	Landets vægt i forhold til medlemsstaternes samlede risiko	Landets vægt i forhold til den samlede risiko (medlemsstater og andre lande)
1	Irland	c)	412,7	23,3 %	10,9 %
2	Portugal	c)	400,8	22,7 %	10,6 %
3	Rumænien	a)+b)	395,1	22,3 %	10,4 %
4	Ungarn	a)+b)	142,4	8,0 %	3,8 %
5	Letland	a)+b)	96,8	5,5 %	2,6 %
6	Bulgarien	a)	92,8	5,2 %	2,5 %
7	Polen	a)	81,0	4,6 %	2,1 %
8	Tjekkiet	a)	70,8	4,0 %	1,9 %
9	Slovakiet	a)	51,1	2,9 %	1,4 %
10	Slovenien	a)	11,4	0,6 %	0,3 %
11	Cypern	a)	7,7	0,4 %	0,2 %
12	Litauen	a)	5,3	0,3 %	0,1 %
13	Malta	a)	0,7	0,0 %	0,0 %
14	Estland	a)	0,5	0,0 %	0,0 %
I alt			1 796,3	100 %	46,8 %

4.3.2. Risiko knyttet til tredjelande

Fonden dækker garanterede lån til tredjelande med løbetider, der strækker sig til 2041. I 2012 vil fondens maksimale risiko knyttet til tredjelande udgøre 2 013 mio. EUR (53,2 % af den samlede årlige risiko).

De ti lande (ud af 47 lande), der rangerer øverst, når det gælder deres samlede udeståender, er anført nedenfor. De tegner sig for 1 580,4 mio. EUR eller 78,5 % af den årlige risiko, som bæres af fonden i tilknytning til tredjelande. Den økonomiske situation i disse lande

analyseres og kommenteres i punkt 3 arbejdsdokumentet. Kreditværdigheden som vurderet af kreditvurderingsbureauerne er også anført i hver landetabel.

Risikoen knyttet til tredjelande vedrører EIB's udlån og/eller MFA og/eller Euratom-lån (se nærmere i tabel A3b og A4 i arbejdsdokumentet).

Tabel 3: Rangordning af de ti tredjelande, der repræsenterer den største risiko for fonden i 2012 (mio. EUR)

Rangorden	Land	Maksimal risiko	Landets vægt i forhold til tredjelandes samlede risiko	Landets vægt i forhold til den samlede risiko (medlemsstater og andre lande)
1	Tyrkiet	458,8	22,8 %	12,1 %
2	Egypten	207,9	10,32	5,5 %
3	Tunesien	185,8	9,2 %	4,9 %
4	Marokko	179,4	8,9 %	4,7 %
5	Serbien	154,2	7,7 %	4,1 %
6	Sydafrika	122,3	6,1 %	3,2 %
7	Libanon	84,6	4,2 %	2,2 %
8	Syrien	81,3	4,0 %	2,1 %
9	Bosnien-Hercegovina	54,8	2,7 %	1,4 %
10	Brasilien	51,2	2,5 %	1,4 %
De 10 i alt		1 580,4	78 %	41,8 %

4.4. Risikoudvikling

Usikkerheden er fortsat høj, idet den globale økonomiske og finansielle krise fortsat påvirker den økonomiske genopretning i EU og den globale vækst. Geopolitiske spændinger, som påvirker nogle lande i det sydlige Middelhavsområde, forøgede også usikkerheden omkring den økonomiske genopretning i bestemte tredjelande.

- Betalingsbalancemekanisme

EU's mellemfristede finansielle bistand under betalingsbalancemekanismen blev reaktiveret i november 2008 for at hjælpe Ungarn og derefter i januar og maj 2009 for at hjælpe Letland og Rumænien med at genskabe markedets tillid med et samlet lånetilsagn på 14,6 mia. EUR. 1,2 mia. EUR vil ikke blive udbetalt, da udbetalingsfristen er udløbet. Det første låneafdrag på 2 mia. EUR fra Ungarn blev betalt i december 2011.

Foruden de 5 mia. EUR i betalingsbalancestøtte, som Rumænien allerede havde fået tildelt, besluttede Rådet den 12. maj 2011 at yde landet forebyggende finansiell bistand på op til 1,4 mia. EUR¹⁷, hvoraf der endnu ikke er udbetalt noget beløb.

Betalingsbalancemekanismen med sit samlede loft på 50 mia. EUR har en resterende kapacitet på 37 mia. EUR til yderligere betalingsbalancestøtte, hvis det bliver nødvendigt.

- Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM)

Spændingerne på statsobligationsmarkederne forblev høje i anden halvdel af 2011. Betingelserne i forbindelse med udstedelse af statsobligationer i euroområdet yderligere er fortsat vanskelige trods aktiveringen af EFSM - suppleret med bilaterale lån - og EFSF. Det vil fortsat være en udfordring at dække medlemsstaternes stigende refinansieringsbehov i de kommende måneder og år.

Økofin-Rådets konklusioner begrænser mekanismen til 60 mia. EUR¹⁸, men artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning begrænser det udestående beløb til den margin, der er til rådighed under loftet for egne indtægter¹⁹.

I forlængelse af Rådets afgørelser om tildeling af finansiell støtte fra Unionen til Irland²⁰ og Portugal²¹ blev der i 2011 udbetalt 13,9 mia. EUR til Irland og 14,1 mia. EUR til Portugal.

Ud af sin maksimale kapacitet på 60 mia. EUR råder EFSM over endnu 11,5 mia. EUR til yderligere støtte, hvis der bliver brug herfor²².

Den 21. juli 2011 blev der på topmødet for landene i euroområdet vedtaget en række foranstaltninger, herunder en forlængelse af løbetiden og en nedsættelse af udlånsrenterne i forbindelse med fremtidige EFSF-lån til Grækenland for at dæmpe den græske gælds Krise og

¹⁷ Rådets afgørelse 2011/288/EU af 12. maj 2011 om forebyggende mellemfristet finansiell EU-bistand til Rumænien (EUT L 132 af 19.5.2011, s. 15).

¹⁸ Jf. pressemeddelelse om det ekstraordinære møde i Økofin-Rådet den 9.-10. maj 2010 (http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/114324.pdf)

¹⁹ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

²⁰ Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/77/EU af 7. december 2011 om tildeling af finansiell støtte fra Unionen til Irland (EUT L 30 af 4.2.2011, s. 34).

²¹ Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU af 30. maj 2011 om tildeling af finansiell støtte fra Unionen til Portugal (EUT L 159 af 17.6.2011, s. 88).

²² For yderligere oplysninger om EFSM henvises der til Kommissionens beretning om Den Europæiske Unions låntagnings- og långivningsaktiviteter i 2010, KOM(2011) 485.

sikre finansiel stabilitet i euroområdet som helhed. Ifølge konklusionerne fra topmødet vil dette få følgende konsekvenser for ESFM:

a) EFSM-marginalen vil blive reduceret med tilbagevirkende kraft i forbindelse med långivning til Portugal og Irland og

b) løbetiden for fremtidige betalinger vil blive forlænget.

Disse foranstaltninger trådte i kraft med to rådsafgørelser vedtaget i oktober 2011²³.

- Makrofinansiel bistand i form af lån (MFA-lån)

Det er Rådet og siden Lissabontraktatens ikrafttræden Europa-Parlamentet og Rådet, der har vedtaget individuelle afgørelser om MFA-lån til tredjelande. Kommissionen har vedtaget et nyt forslag til en rammeforordning om makrofinansiel bistand for at forbedre beslutningsprocessen under Lissabontraktaten²⁴.

I henhold til den foreslåede rammeforordning kommer proceduren for tildeling af makrofinansiel bistand til at ligne proceduren for andre eksterne finansieringsinstrumenter, således at Kommissionen får beføjelse til at vedtage afgørelser om tildeling af makrofinansiel bistand under tilsyn af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, der blev indført med de nye komitologiregler, som trådte i kraft den 1. marts 2011²⁵. Europa-Parlamentet og Rådet drøfter fortsat i 2012 forslaget til forordning, herunder proceduren for vedtagelse af afgørelser om tildeling af makrofinansiel bistand.

I juli 2011 blev der udbetalt to MFA-lån på i alt 126 mio. EUR: 26 mio. EUR til Armenien og 100 mio. EUR til Serbien.

- Euratom-lån

Euratomlån til medlemsstater eller visse støtteberettigede tredjelande (Den Russiske Føderation, Armenien og Ukraine) har et loft på 4 mia. EUR, hvoraf ca. 85 % allerede er brugt. De resterende ca. 600 mio. EUR kan bruges til at finansiere nye projekter.

- EIB-lån

Under EIB's generelle mandat for perioden 2007-2013 var der pr. 31. december 2011 blevet undertegnet lån til et samlet beløb på 19 436 mio. EUR, hvoraf 8 561 mio. EUR var blevet udbetalt pr. samme dato (se tabel A6 i arbejdsdokumentet).

²³ Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/682/EU og 2011/683/EU af 11. oktober 2011 vedrørende henholdsvis Irland og Portugal (EUT L 269 af 14.10.2011, s. 31 og 32).

²⁴ Efter Lissabontraktatens ikrafttræden vedtages MFA-afgørelser ikke længere af Rådet alene, men efter den almindelige lovgivningsprocedure (den fælles beslutningsprocedure).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13), som erstatter Rådets afgørelse 1999/468/EF.

Efter midtvejsevalueringen af EIB's eksterne mandat vedtog Europa-Parlamentet og Rådet den 25. oktober 2011 en ny afgørelse (1080/11/EU) om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Unionen og om ophævelse af afgørelse nr. 633/2009/EF. Den nye afgørelse trådte i kraft den 30. oktober 2011. Som følge heraf vil det samlede beløb for udbetalte lån og lånegarantier ydet under EIB-finansieringstransaktioner med fradrag af tilbagebetalte beløb og med tillæg af alle dermed forbundne beløb blive forøget fra 25,8 mia. EUR til et maksimum på 29,484 mia. EUR²⁶. EU-garantien er begrænset til 65 % af det samlede beløb for udbetalte lån og lånegarantier ydet som led i EIB-finansieringstransaktioner.

EIB oplevede misligholdelser på visse rentebetalinger og låneafdrag fra den syriske regering (se punkt 5.3 nedenfor). Der blev dog først trukket på fonden i 2012.

For yderligere oplysninger om lande, der er dækket af EU-garantien, se tabel A1 og A2 i arbejdsdokumentet.

5. MISLIGHOLDELSER, AKTIVERING AF BUDGETGARANTIER OG RESTANCER

5.1. Udbetalinger over de likvide midler

Kommissionen trækker på sine likvide midler for at undgå forsinkelser og de hermed forbundne omkostninger i forbindelse med betalingen af renter og afdrag på lån, når en debitor er kommet bagud med betalingen til EU²⁷.

5.2. Udbetalinger over budgettet

Da der ikke blev registreret misligholdte lån i anden halvdel af 2011, blev der ikke anmodet om bevillinger under artikel 01 04 01 i budgettet, "Den Europæiske Unions sikkerhedsstillelse for lån optaget af Unionen og Euratom og for lån ydet af EIB".

5.3. Aktivering af garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande²⁸

I tilfælde af for sen betaling fra en modtager af et lån til tredjelande, der er ydet eller garanteret af EU, trækkes der på fonden for at dække den udeblevne betaling senest tre måneder efter forfaldsdatoen²⁹.

I anden halvdel af 2011 blev der ikke trukket på fonden.

Men EIB oplevede misligholdelser på visse rentebetalinger og låneafdrag fra den syriske regering. Da de officielle betalingsanmodninger ikke har givet noget resultat, anmodede EIB

²⁶ Forøgelsen på 3,684 mia. EUR skal fordeles mellem et ekstra mandat på 2 mia. EUR til finansiering af indsatsen mod klimaforandringer og 1,684 mia. EUR til styrkelse af EIB's risikotransaktioner.

²⁷ Se artikel 12 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse nr. 2007/436/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1).

²⁸ Siden fondens oprettelse i 1994 er der blevet trukket et sammenlagt beløb på 478 mio. EUR.

²⁹ Se yderligere oplysninger i arbejdsdokumentets afsnit 1.4.3.

den 10. maj 2012 om udbetaling af EU-garantien via garantifonden for et omtrentligt beløb på 15,5 mio. EUR³⁰. Hvis situationen ikke forbedres i landet, kan der blive udstedt andre betalingsanmodninger via fonden (det samlede udestående for Syriens vedkommende andrager 551 mio. EUR, og det sidste lån forfalder i 2030). Når EU har foretaget en betaling under EU-garantien, overgår Bankens rettigheder og retsmidler til EU, jf. garantiaftalerne. De procedurer til inddrivelse af fordringer, som EU har overtaget, varetages af Banken.

6. GARANTIFOND FOR AKTIONER I FORHOLD TIL TREDJELANDE

6.1. Inddrivelser³¹

Den 31. december 2011 havde fonden ingen restancer til inddrivelse.

6.2. Aktiver

Den 31. december 2011 beløb fondens nettoaktiver³² sig til 1 755 434 096,22 EUR.

6.3. Målbeløb

Fondens midler skal være af passende størrelse (målbeløb), som er sat til 9 % af de samlede forpligtelser (hovedstol og påløbne renter) i forbindelse med hver enkelt transaktion. Forholdet mellem fondens midler (1 755,43 mio. EUR) og de samlede forpligtelser³³ (21 234,34 mio. EUR) som defineret i fondsforordningen er faldet fra 8,8 % pr. 30. juni 2011 til 8,3 % pr. 31. december 2011. Eftersom fondens midler var lavere end målbeløbet, blev der i det foreløbige budget for 2013 opført en tilførsel på 155,66 mio. EUR.

I februar 2012 blev der overført 260,17 mio. EUR fra budgettet til fonden i overensstemmelse med det foreløbige budgetforslag for 2012 og reglerne i fondsforordningen (målbeløbet på 9 %).

7. RISIKOEVALUERING: DEN ØKONOMISKE OG FINANSIELLE SITUATION I TREDJELANDE MED DEN STØRSTE RISIKO

7.1. Mål

De tidligere afsnit i beretningen giver oplysninger om de kvantitative aspekter af budgetrisiciene i relation til tredjelande. Afsnit 3 i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene indeholder en makroøkonomisk analyse af de tredjelande, der repræsenterer den største risiko for budgettet, eller som er omfattet af EU's långivningsfaciliteter (MFA- og Euratom-lån).

³⁰ Afhængigt af valutakursbevægelser for andre internationale valutaer.

³¹ Siden fondens etablering i 1994 har dens samlede inddrivelser beløbet sig til 576 mio. EUR (herunder inddrevne beløb i hovedstol og renter plus strafrenter for for sen betaling plus realiserede valutakursgevinster og -tab).

³² Fondens samlede aktiver minus påløbne forpligtelser (EIB-gebyrer og revisionsgebyrer).

³³ Inkl. påløbne renter.

7.2. Risikovurderingsmetoder

Risikovurderingen i arbejdsdokumentet er baseret på informationer om den økonomiske og finansielle situation, kreditvurderinger og andre kendte oplysninger vedrørende de lande, der har modtaget garanterede lån. Vurderingen omfatter ikke overslag over forventede tab og inddrivelses, som nødvendigvis er meget usikre.

Risikoindikatorer for de enkelte lande i tabellerne i arbejdsdokumentet viser udviklingen i risikoen for misligholdelser. Denne analyse findes i afsnit 3 i arbejdsdokumentet for de lande, der repræsenterede den største kreditrisiko og eksponering for budgettet (inkl. MFA- og Euratom-lån) pr. 31. december 2011.